

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců JUDr. Vladimíry Čítkové a Mgr. Pavla Riedlbaucha ve věci

žalobkyně: **MUDr. Ivana Ú.**, narozena xxx
bytem xxx, xxx
zastoupena advokátkou Mgr. Lenkou Radoňovou
sídlem Noutonická 520/23, 152 00 Praha 5

proti
žalovanému: **SBA DIREKT s. r. o.**, IČO 24656020
sídlem R. A. Dvorského 600, 109 00 Praha 10
zastoupený Mgr. Silvií Georgievovou
bytem xxx, xxx
jako zmocněnkyní

o ochranu osobnosti, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 13. března 2018 č. j. 17 C 339/2016-124

takto:

Rozsudek soudu I. stupně **se zrušuje** a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění :

1. Rozsudkem ze dne 13. 3. 2018 soud I. stupně zamítl návrh, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobkyni částku 75 000 Kč (výrok I) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Důvodným neshledal žalobní požadavek na zaplacení zadostiučinění ve výši 75 000 Kč za poškození osobnosti žalobkyně, založený na tvrzení, že dne 17. 11. 2014 byla v ulici xxx na procházce se svým psem před vstupem do svého domu napadena německým ovčákem (dále jen pes) ve vlastnictví žalovaného či jeho zaměstnance, který se podhrabal z objektu, v němž jej žalovaný užíval k ostraze staveniště. Pes žalobkyni poškrábal na krku a rukou, potřhal jí oblečení na rukou a loktech, minimálně dvakrát se jí zakousl do nohy a pokousal i psa žalobkyně. Zranění žalobkyně se hojila s komplikacemi, jizvy jsou stále patrné, pes žalobkyně musel být ošetřen veterinářem. V důsledku utrpěného šoku z napadení psem žalobkyně trpěla déle než 3 měsíce nespavostí a depresemi, nadále se bojí jakéhokoliv většího psa a venčení ve večerních hodinách, byť to dříve byla její radost. Žalobkyně se na žalovaného obrátila s nárokem na přiměřené zadostiučinění, žalovaný uznal, že byla napadena a zraněna jeho strážním psem, ale odmítl uspokojit nároky nad rámec bolestného. Žalovaný zasáhl do osobnostních práv žalobkyně, zejména do práva na život a zdraví, přičemž následky daného zásahu nepůjdou zřejmě nikdy beze zbytku odstranit.
2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, odmítl odpovědnost za zranění žalobkyně, není vlastníkem psa, ten patří jeho zaměstnanci R. V. Žalovaný psa nepoužíval k ostraze objektu, jeho zaměstnanec byl poučen, že nesmí psa mít na pracovišti bez souhlasu žalovaného, vodil psa do práce v rozporu se směrnici zaměstnavatele a ukrýval jej před žalovaným při jeho kontrolách,

ke zranění žalobkyně nedošlo na pracovišti žalovaného. Objekt je označen nápisy, že je strážena psy, ale toto oznámení má odradit zloděje. Dřívější advokát žalovaného Mgr. D. učinil vyjádření k nároku žalobkyně bez porady s žalovaným.

3. Soud I. stupně vyšel z mezi účastníky nesporných skutečností, že žalobkyně byla dne 17. 11. 2014 napadena a pokousána psem R. V., tehdejšího zaměstnance žalovaného, který utekl z objektu, v němž daný zaměstnanec pracoval jako ostraha objektu. Soud I. stupně zjistil, že někdejší advokát žalovaného, Mgr. Jan D. dne 8. 1. 2015 sdělil žalobkyně v reakci na její návrh k mimosoudnímu vyrovnání, že pojišťovna žalovaného odmítla plnit s tím, že na daný případ se sjednané pojištění nevztahuje, a vyzval žalobkyni k předložení dokladů o jejích nárocích, dne 8. 6. 2015 nabídl žalobkyni za následky zranění v rámci mimosoudního vyrovnání celkem částku 15 000 Kč. Rozhodnutím Městské části Praha 16 ze dne 25. 3. 2015 sp. zn. 004924/15/OOS, které nabylo právní moci dne 24. 4. 2015, byl R. V., nar. xxx uznán vinným za spáchání 2 přestupků proti občanskému soužití, kterých se dopustil tím, že dne 17. 11. 2014 okolo 13:10 hodin v ulici xxx, xxx nezabezpečil svého psa (německý ovčák slyšící na jméno A.), který utekl ze staveniště a následně pokousal Ivanu Ú. do pravého lýtka, a tím, že dne 26. 11. 2014 okolo 16:50 hodin v ulici xxx, xxx, nezabezpečil svého psa (německý ovčák slyšící na jméno A.), který utekl ze staveniště a následně pokousal Jana B. na holeni pravé nohy. Žalovaný a R. V., nar. Xxx uzavřeli dne 11. 6. 2014 dohodu o provedení práce, v níž ujednali, že R. V. bude zaměstnán u žalovaného na pozici provádění ochranné služby od 12. 6. 2014 do předpokládaného termínu ukončení 31. 12. 2014. V dohodě nebylo stanoveno, že by měl při výkonu práce užívat vlastního nebo služebního psa. V Pracovním řádu žalovaného, článku 61, Práva a povinnosti zaměstnanců, písm. f) ze dne 1. 1. 2014, jenž R. V. podepsal, je stanoveno, že zaměstnanec je povinen neumožnit vstup na pracoviště anebo pohyb na pracovišti služebnímu ani soukromému psu zaměstnance nebo zaměstnavatele, pokud k přítomnosti výše uvedeného psa nedal zaměstnavatel zaměstnanci výslovný pokyn na základě objednávky klienta zaměstnavatele, přičemž pokyn zaměstnavatele je vydáván v Objektové směrnici zaměstnavatele pro výkon práce zaměstnance na konkrétním pracovišti klienta zaměstnavatele. V bodu IV. Objektové směrnice žalovaného, podepsané dne 10. 10. 2014 R. V., bylo upraveno, že pro strážení objektu xxx xxx xxx není sjednán služební pes a osobní pes strážného není povolen. V prohlášení ze dne 10. 10. 2014 s podpisem R. V. tento potvrdil, že před započatím výkonu práce na pracovišti xxx xxx xxx byl seznámen s Pracovním řádem, Objektovou směrnicí, Analýzou rizik a byl proškolen na úseku bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci. R. V. v zápisu o průběhu své strážní služby dne 17. 11. 2014 incident psa se žalobkyní nezaznamenal. Svědek R. V. je od roku 2013 zaměstnancem žalovaného, resp. s ním spřízněných společností, jako příslušník ostrahy. V roce 2014 prováděl ostrahu na stavbě v xxx a po 24 hodinách se střídal s kolegou Z. Š., kterému psa svěřoval, když nebyl na stavbě. Pokud měl službu se svým psem, tak k žádnému incidentu nedošlo, v daný den na stavbě nebyl, ale ostrahu vykonával Z. Š. Směrnicí žalovaného zná, podepsal Pracovní řád žalovaného ze dne 1. 1. 2014 a Objektovou směrnicí žalovaného dne 10. 10. 2014, podpis na prohlášení o seznámení s nimi ze dne 10. 10. 2014 nepoznává. Svědek vypověděl, že podmínkou, aby mohl vykonávat ostrahu, bylo, že bude mít svého psa. Ladislav K., jednatel žalovaného pověřil Mgr. Jana D., advokáta, aby předmětnou věc se žalobkyní vyřídil, ten ale jednal jinak, než bylo dohodnuto, žalovaný posléze spolupráci s Mgr. D. ukončil. Zda je na stavbě služební pes, je uvedeno v objednávce klienta nebo ve smlouvě, jsou za to příplatky, pracovník, kterému je pes přidělen, podstoupí školení, což je upraveno ve směrnici žalovaného. Pes, jenž napadl žalobkyni, nepatřil žalovanému. Nápisy s upozorněním, že stavba je strážena psem, jsou po konzultaci s klientem umístěny z důvodu psychologického účinku. Svědkové Pavel K. a Adam Z. byli přítomni napadení žalobkyně psem, psa viděli na stavbě i před incidentem. Svědkyně Veronika Z. I. viděla psa na stavbě asi půl roku, člen ostrahy si ho bral do přívěsu umístěného na stavbě.
4. Další provedené důkazy soud I. stupně s ohledem na svůj právní závěr nehodnotil.

5. Po zformulování skutkového závěru první soud s citací ust. § 2933 a § 2951 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (zkráceně o. z.) dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť žalovaný v jím střeženém objektu v xxx xxx nevyužíval psa k ostraze objektu, bylo prokázáno, že pes, který žalobkyni zranil, byl ve vlastnictví R. V., nikoli žalovaného. Žalovaný v řízení není pasivně legitimován, za škodu způsobenou žalobkyni neodpovídá. O náhradě nákladů bylo rozhodnuto s tím, že žalovaný byl v řízení úspěšný, ale žádné náklady mu nevznikly.
6. Proti rozsudku soudu I. stupně podala odvolání žalobkyně. Namítla, že rozhodnutí je nesprávné, soud I. stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl jí navržené důkazy, potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a je navíc v rozporu s dobrými mravy. Závěr, že žalovaný není v řízení pasivně legitimován, nemá oporu v dokazování. Navíc podle ust. § 2933 o. z. platí tzv. základní pravidlo odpovědnosti, podle něhož pokud zvíře způsobí škodu v době, kdy jej má u sebe jiná osoba, které bylo zvíře svěřeno nebo která zvíře chová či jinak používá, odpovídá tato osoba společně a nerozdílně s vlastníkem. Zavinění povinné osoby není rozhodné a tato osoba se své odpovědnosti nemůže nijak zprostit, jedná se o absolutní odpovědnost. Fotodokumentací, písemnostmi a svědeckými výpověďmi bylo jednoznačně prokázáno, že žalovaný psa používal dlouhodobě a vědomě. S ohledem na skutečnost, že se nejednalo o oficiální strážní psy, nelze užit ust. § 2934 o. z., které privileguje zákonem stanovenou kategorií zvířat tím, že dává jejich vlastníku a osobě, které bylo zvíře svěřeno, možnost zproštění se povinnosti k náhradě škody, prokáže-li, že při dozoru nad zvířetem nebyla zanedbána potřebná pečlivost, a nebo že by škoda vznikla i při vynaložení této potřebné pečlivosti. K tomu, aby domácí zvíře mohlo být označeno za privilegované, je nezbytné, aby sloužilo k výkonu povolání či k jiné výdělečné činnosti nebo k obživě. Mezi ust. § 2933 o. z. a ust. § 2934 o. z. se jedná o vztah obecného a speciálního ustanovení s aplikační předností toho speciálního v případě naplnění podmínek jeho užití. Žalovaný účelově a nepravdivě popřel jakékoliv použití psů s tím, že objekt nebyl psy střežen a že zaměstnanec byl potrestán rozvázáním pracovního poměru, neboť neplnil závazné vnitřní směrnice a jeho pes se zdržoval na staveništi tajně, v rozporu s nařízeními a směrnicemi žalovaného, a tvrdil, že jím zplnomocněný advokát jednal bez příkazu a v rozporu s jeho pokyny. Tato svá tvrzení neprokázal. Svědek V. tato tvrzení popřel, uvedl, že pro žalovaného stále pracuje, že psi se podíleli na ostraze a byla o tom vedena kniha, že vlastnictví psů bylo podmínkou k výkonu práce. Popřel, že na listině „směrnice zakazují pobyt psů“ je jeho podpis. Psy užíval žalovaný, byli přítomni i na směnách Z. Š. O tom, že je objekt střežen psy, bylo oznámení na plotě střeženého objektu. To, že žalovaný zvířata vědomě používal, žalobkyně navrhla prokázat výsledkem svědků Z. Š. a Jana B. a dotazem na pojišťovnu Koooperativa, zda žalovaný požadoval výplatu pojistného plnění, soud I. stupně to ale bez odůvodnění zamítl. Žalovaný nezbažil navrhovaného svědka Mgr. Jana D., advokáta mlčenlivosti. Žalobkyně s tím, že v případě, kdy je zjevné, že žalovaný vědomě tzv. jinak používal psy, je v rozporu s dobrými mravy, zbavit ho odpovědnosti za toto jednání, navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě vyhovějí a žalovanému uloží povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
7. Odvolací soud po zjištění, že odvolání žalobkyně bylo uplatněno včas, naplňuje požadavky ust. § 205 odst. 1 o. s. ř. a obsahuje odvolací důvody stanovené v ust. § 205 o. s. ř., projednal je při jednání (ust. § 214 odst. 1 o. s. ř.) a přezkoumal správnost rozhodnutí soudu I. stupně i řízení, které předcházelo jeho vydání (ust. § 212, § 212a o. s. ř.). Dospěl k závěru, že soud I. stupně zatížil své rozhodnutí přezkoumatelností pro nedostatek důvodů, navíc je ke zjištění skutkového stavu věci třeba provést další žalobkyní navržené důkazy, které nemohou být ve smyslu ust. § 213 odst. 4 o. s. ř. provedeny v odvolacím řízení.
8. Podle ust. § 2933 o. z. způsobí-li škodu zvíře, nahradí ji jeho vlastník, ať již bylo pod jeho dohledem nebo pod dohledem osoby, které vlastník zvíře svěřil, anebo se zatoulalo nebo uprchlo.

Osoba, které zvíře bylo svěřeno nebo která zvíře chová nebo jinak používá, nahradí škodu způsobenou zvířetem společně a nerozdílně s vlastníkem.

9. Podle ust. § 2934 o. z. slouží-li domácí zvíře vlastníku k výkonu povolání či k jiné výdělečné činnosti nebo k obživě, anebo slouží-li jako pomocník pro osobu se zdravotním postižením, zproští se vlastník povinnosti k náhradě, prokáže-li, že při doзору nad zvířetem nezanedbal potřebnou pečlivost, anebo že by škoda vznikla i při vynaložení potřebné pečlivosti. Za týchž podmínek se povinnosti k náhradě zproští i ten, komu vlastník zvíře svěřil.
10. Soud I. stupně pochybil, pokud neprovedl úplné dokazování a pokud nezhodnotil všechny provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti ve všech pro věc podstatných ohledech. Vyšel ze zjištění, že žalobkyně a její pes byli zraněni psem patřícím vlastnický svědkovi R. V., a prakticky bez dalšího posouzení rozhodných skutečností uzavřel, že žalovaný v jím střeženém objektu v xxx xxx psa nevyužíval k ostraze objektu. Nevysvětlil ale, jak v této souvislosti hodnotí výpověď svědka R. V., jenž podle obsahu protokolu vypověděl, že pro to, aby pro žalovaného mohl vykonávat práci při ostraze objektu v xxx, bylo podmínkou, že bude mít svého psa, i to, že jeden z jeho v té době dvou psů byl v objektu pod dozorem druhého pracovníka ostrahy i v době, kdy svědek neměl službu. Nezhodnotil zjištění o tom, že pes se ve střeženém objektu zdržoval pravidelně a dlouhodobě (viz výpovědi svědků Pavla K., Adama Z., Veroniky Z. I., Ondřeje Ú. a Olgy A.) a k tvrzení žalobkyně, že žalovaný psa patřícího třetí osobě (svědkovi R. V.) při ostraze střeženého objektu v xxx pravidelně užíval, jemuž (zřejmě, v tomto směru výslovné odůvodnění rozhodnutí chybí) neuvěřil, neprovedl žalobkyní navržené důkazy – výslech svědka Jana B. a Z. Š., výslech svědka D. (jenž byl žalobkyní dosud označen toliko jako developer), který měl u žalované společnosti objednat ostrahu objektu, zprávu Kooperativa pojišťovny, a. s., zda u ní byl žalovaným uplatněn nárok na pojistné plnění za škodu způsobenou žalobkyní, důkazy o označení předmětného objektu informací, že je střežena psem, s podpisem žalované, a dopisy tehdejšího advokáta žalované advokátce žalobkyně, které mají v širších souvislostech určitou vypovídací hodnotu zejména v situaci, kdy žalovaný tohoto advokáta nezprostil povinnosti mlčenlivosti.
11. Za takového stavu odvolacímu soudu nezbylo, než napadený rozsudek soudu I. stupně zrušit podle ust. § 219a odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř. a věc nu podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátit k dalšímu řízení.
12. V něm soud I. stupně provede úplné dokazování k posouzení správnosti žalobního tvrzení, že žalovaný v jím střeženém objektu k této činnosti používal psa třetí osoby, jenž žalobkyní způsobil škodu, takže je povinen tuto škodu nahradit společně a nerozdílně s vlastníkem psa. Žalobkyně by v tomto směru, při správnosti svého primárního tvrzení, zvolila za účelem žalobního žádání toliko jednoho ze solidárně odpovědných subjektů, v čemž jí nic nebrání. Soud I. stupně při tom bude pamětliv toho, že odmítnout návrh na prokázání tvrzení účastníka řízení lze jen tehdy, když skutečnost, k jejímuž prokázání je navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, nebo pokud takový navržený důkaz není objektivně schopen tvrzenou skutečnost prokázat, anebo konečně tehdy, je-li návrh nadbytečný proto, že tvrzená skutečnost již byla bez pochyb prokázána. Pokud ale soud hodlá vystavět své rozhodnutí na závěru o tom, že jeden z účastníků neunesl své důkazní břemeno (v dané věci žalobkyně důkazní břemeno o svém tvrzení, že žalovaný cizího psa používal), musí pro takový závěr provést, vyjma uvedené případy, stranou tvrzení vznášející navržené důkazy. Platí přitom, že k průkazu skutečnosti mohou, v případě neexistence přímého důkazu, v konkrétním případě posloužit i důkazy nepřímé, pokud z nich zjištěné skutečnosti tvoří logický uzavřený okruh svědčící o tvrzené okolnosti, přičemž je třeba také přihlížet k chování účastníků řízení či dalších osob a ke všem dalším okolnostem, které mohou o skutečnostech pro věc rozhodných vypovídat. Soud I. stupně tak po provedení dokazování zhodnotí všechna svá zjištění jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a ve smyslu ust. § 157 odst. 2 o. s. ř. v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlí, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení

důkazů řídil, proč případně neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce.

13. V konečném rozhodnutí o věci samé soud I. stupně nově rozhodne o náhradě nákladů řízení včetně nákladů vynaložených v tomto odvolacím řízení (ust. § 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 1. října 2018

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu